

[Socialministeren.]

være tjent med, og som jeg kan garantere for, at det danske Landbrug heller ikke kan være tjent med.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Clausager, at jeg har læst Dr. Munchs Tale, og jeg skal gerne læse den igen, men hvad Udenrigsministeren ikke har sagt, er, at vi under hvilke som helst Vilkaar vil være interesserede i den størst mulige Afsætning fra et enkelt Erhvervs Side, altsaa ogsaa under Vilkaar, hvor de øvrige Erhverv begrænses mindst lige saa meget i deres Afsætningsmuligheder paa de udenlandske Markeder, som Landbruget vinder. Dr. Munch har ikke taget det Standpunkt, at vi uden Hensyn til de øvrige Erhverv saa ganske ensidigt skulde favorisere et enkelt Erhvervs Afsætning. Nej, det, Udenrigsministeren har ment med sin Tale, er efter min Opfattelse, at vi altid har været og altid vil være interesserede i den størst mulige udenrigske Omsætning, men naturligvis under lige Vilkaar mellem Landene, ikke paa den Maade, at vi uden videre, under hvilke som helst Forhold, ganske ensidigt skulde tilsidesætte en lang Række af vore egne Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen paastod, at Regeringen med Vilje modsætter sig, at Landbruget faar forøget Afsætning. Jeg bestrider Rigtigheden heraf.

Det ærede Medlem Hr. Kyeds Foredrag har jeg ikke læst, og jeg har altsaa ikke haft Adgang til at kontrollere Rigtigheden af hans Tal. Jeg kender det ærede Medlem Hr. Kyed tilstrækkeligt til at vide, at der altid er adskillige Realiteter i, hvad det ærede Medlem siger, og jeg skal ogsaa have læst hans Foredrag og set paa Tallene. Det ærede Medlem gør det uden videre op paa den Maade, at der ved Hjælp af en Landbrugsafsætning skulde kunne skaffes mange Gange mere Beskæftigelse i Landet end ved at eksportere for tilsvarende Beløb af Industrivarer, men noget saadant kan jeg ikke godkende, da det ligger saa højt forskelligt for de forskellige Grupper. Jeg kan f. Eks. tage Burmeister & Wains Dieselmotorer; der medgaar kun 15 pCt. af den samlede Eksportpris til Indkøb af Raastoffer, de 85 pCt. bliver her i Landet til Arbejdsløn, Forrentning m. v. Men der kan nævnes helt andre Produktioner, hvor Forholdene maaske stiller sig helt modsat, saa man kan i alt Fald ikke uden videre slutte noget af de Tal, der her er nævnt. Inden jeg forlader Landbrugserhvervet, vil jeg henstille til ærede Medlemmer at læse et Referat, der i Dag findes i Aviserne af et Foredrag, som Professor Jørgen Pedersen har holdt i Gaar

Aftes i Det kongelige danske Landhusholdningsselskab om Forbruget af Raavarer i Landbrug og Industri. Jeg tror, man vil kunne lære ogsaa noget heraf, bl. a. at der er andre end Regeringen og mig, der kan finde paa at spørge om, hvorvidt nu ogsaa en stærk Forøgelse af Produktionen giver en rentabel Eksportmulighed. Dette er ikke et Agitationsspørgsmaal, det er ikke et Spørgsmaal om, hvem der kan klare sig bedst paa en Talerstol. Nej, det er et alvorligt Spørgsmaal om, hvordan vi skal tilrettelægge Forholdene herhjemme for at kunne eksportere paa de Omraader, hvor der virkelig er Mulighed for en Fortjeneste gennem Eksporten; hvis vi endelig skal eksportere med Tab, saa maa vi i hvert Fald være enige om, at vi er nødt til at gøre det for at bevare et Marked. Men *oparbejde* nye Markeder paa et saadant Grundlag eller *forøge* et Marked paa et saadant Grundlag maa vi formentlig ogsaa kunne blive enige om, at det skal vi i hvert Fald ikke — og andet og mere er det ikke, vi fra Regeringens Side forlanger.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget hævdede, at jeg jonglerede med Tal. Jeg skal overlade det ærede Medlem dette Udtryk og bede ham undersøge de Tal, der findes i min Tale her i Tinget, og bagefter paavise Urigtighederne.

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen fik jeg ikke Lejlighed til at sige noget til i første Omgang. Jeg vil blot sige til ham, at Foredrag af den Art som hans kender vi jo fra Møderne ude omkring, hvor man giver Socialdemokratiet Skylden for alt mellem Himmel og Jord. Man nægter paa den ene Side af mange forskellige Grunde at gaa med til Gennemførelsen af den Lovgivning, her er Tale om, men samtidig skal man jo lefle og sige saa: Hvorfor skal de arbejdsløse paa nedsat Arbejdstid, hvorfor skal de ikke have fuld Arbejdstid ud af det, og hvorfor skal de uorganiserede arbejdsløse ikke være med? Saadan gør man paa en lang Række Omraader — der er nogle Stemmer at hente dér og nogle at hente her. Denne Politik kender vi jo fra Vælgermøderne fra Retsstatspartiets Side. (*Afbrydelse*: Den har været dyr!). Ja, ikke for Socialdemokratiet; der er nemlig den Forskel, at vi altid kun har talt Realiteter og det i en saadan Grad, at Befolkningen med 750 000 Stemmer har kunnet forstaa det. (*Afbrydelse*). At vi vil gaa tilbage ... ja det er blevet sagt til os mange Gange; der har ikke i min Tid været noget Valg, hvor man ikke har hævdet, at nu havde Socialdemokratiet toppet. Men hvad er der